

Förordning om ändring i förordningen (2003:1179) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder;

utfärdad den 26 februari 2015.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2003:1179) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder¹
dels att 9, 23 och 24 §§ ska upphöra att gälla,
dels att 2, 4, 7, 13 och 14 §§ ska ha följande lydelse.

2 § De termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

4 §² Den eftersökte ska underrättas om innehållet i arresteringsordern så snart som möjligt efter att han eller hon har anträffats. Samtidigt ska han eller hon få skriftlig information om sin möjlighet att lämna sådant samtycke som avses i 4 kap. 9 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder och om innebörden av ett sådant samtycke.

Om arresteringsordern avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd som har dömts ut efter en förhandling där den eftersökte inte var personligen närvarande och han eller hon begär att få en kopia av domen, ska åklagaren snarast underrätta den utfärdande myndigheten om begäran, om den utfärdande myndigheten i intyget har bekräftat att villkoren i artikel 4a.1 d i rambeslutet är uppfyllda. Domen ska överlämnas till den eftersökte så snart den inkommit från den utfärdande myndigheten.

7 § Om den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige, ska åklagaren omedelbart underrätta den utfärdande myndigheten om den eftersöktes begäran.

Åklagaren ska underrätta Kriminalvården om den eftersöktes begäran att påföljden ska verkställas i Sverige och om andra förhållanden som har betydelse för beslutet om verkställighet här.

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder har avslagit en begäran om överlämnande, ska åklagaren omedelbart underrätta Kriminalvården.

¹ Senaste lydelse av
9 § 2014:1165
23 § 2005:1030.

² Senaste lydelse 2014:263.

I 3 kap. 19 § förordningen (2015:109) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen finns bestämmelser om Kriminalvårdens skyldighet att underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten.

13 § Om överlämnande beviljas med ett sådant villkor om återförande som avses i 3 kap. 2 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder, ska åklagaren underrätta den utfärdande myndigheten om att myndigheten ska kontakta Kriminalvården när återförandet kan äga rum.

14 § Om överlämnande beviljas med ett sådant villkor om återförande som avses i 3 kap. 2 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder, ska domstolen sedan beslutet om överlämnande fått laga kraft sända en kopia av beslutet till Kriminalvården.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 2015.

2. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som inlets före ikraftträdandet.

3. Äldre bestämmelser tillämpas vid handläggningen av ett ärende i förhållande till en medlemsstat inom Europeiska unionen som när ärendet inleds inte har genomfört rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen.

4. Äldre bestämmelser tillämpas i förhållande till en medlemsstat inom Europeiska unionen som avgett en förklaring enligt artikel 28.2 i rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen om att i förhållande till en dom som fått laga kraft före ett visst datum ska rambeslutet inte tillämpas.

På regeringens vägnar

MORGAN JOHANSSON

Ulf Wallentheim
(Justitiedepartementet)